

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra ELNA

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang02val-shoot-idm140611310614544/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Kortet med de to Navne, der er det røde Klæde for Sladderer.

Og da Etatsraad Holmers Tjener aabnede Vogn døren for Elna Holmer og hendes Forlovede, kendte ingen af hendes Venner hende igen. Det var, som var der kommet noget ligesom Kvidren over hvert Ord, hun sagde, som om hun sang det ud; og hun talte uafbrudt, og hendes Tanker fløj rundt som glade Smaafugle, kredsende alle — kun om ham.

Det havde man ikke ventet og mindst af Elna Holmer. Alle talte om det. Hvordan hun hængte sig op ad hans Arm; og Minutter kunde hun glemme sig selv og med Hovedet i Hænderne kunde hun stirre ind i hans Øjne, indtil hendes blev fulde af Taarer, og hun bøjede sig ind imod ham, og hun hviskede ham ind i Øret for tusinde Gang:

— Holger — hvor jeg dog elsker Dig.

Og det midt ved Bordet, under Middagen, hvor alle saå det . . . Der blev hvisket en Del, og mange fandt, at det var næsten en utrolig Mangel paa Selvbeherkelse. Netop hos Elna.

Hun, som havde været saa douce, saa dæmpet i alt.

Nej, det var afgjort, hun var ikke til at kende igen.

Selv hendes Dragt var forandret. Hun klædte sig lyst, hendes Toilette var næsten pralende. Hun elskede de lange og knitrende Slæb, dækket med Rosers Mangfoldighed; hun bar endogsaa Diamanter. Hun slyngede dem næsten til Overflod om en vidunderlig Hals, blottet, saa matblankt straalende, at man blev blændet derved. Før havde altid høje Piber dækket saa godt over alt, at Herrerne, de stod nu og vidste slet ikke, hvor de havde haft deres Øjne . . .

Det maatte være de lyse Stoffer, Glansen af Roberne, der gjorde Figuren saa smidig og blød, alle Linjerne med ét saa runde. — Hun havde jo før været stiv, lidt kantet, Elna Holmer.

Og alt det for Fætterer, som hun kunde have taget for ti Aar siden — aa saamæn gerne for tolv Aar . . .